

de se.

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BIHOR - ORADEA
SECȚIA COMERCIALĂ, CONTENCIOS ADMINISTRATIV SI
FISCAL
DOSAR NR. /2006

SENTINȚA NR. 208/CA/2007

Sedința publică din data de 12.04. 2007

Președinte:

Grefier :

Pe rol fiind soluționarea acțiunii în contencios administrativ formulată de reclamantul , CU DOMICILIUL ÎN în contradictoriu cu pârâtele DIRECTȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE BIHOR, cu sediul în Oradea, str. D. Cantemir, nr. 2B, AUTORITATEA NAȚIONALĂ A VĂMILOR, cu sediul în București, str. Matei Millo, nr. 13, sector 1 și DIRECTȚIA REGIONALĂ VAMALĂ CLUJ, cu sediul în Oradea, str. Armatei Române, nr. 4 pentru anularea Deciziei nr. /16.06.2006 emisă de D.G.F.P.Bihor.

La apelul nominal făcut în cauză se prezintă reprezentanta reclamantului - av. în baza împuternicirii avocațiale nr. /07.09.2006 de la dosar și reprezentanta DRV și a Autorității Naționale a Vănilor-cons.jur. Georgiana, lipsind pârâta DGFP Bihor.

Procedura de citare cu părțile este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei, invederându-se instanței cele de mai sus acțiunea este timbrată, după care:

Reprezentanta reclamantului arată că este de acord cu actele depuse de DRV și că deține doar chitanța, iar contractul s-a încheiat în 23.10.1996 și nu l-a data prevăzută în traducere Nu are alte cereri.

Instanța pune în discuția părților cererea de repunere în termen formulată de reclamant.

Reprezentanta reclamantului solicită admiterea cererii față de actele depuse la dosar și arată că reclamantul își recunoaște semnătura dar nu a luat cunoștință de actul constatator.

Reprezentanta pârâtelor de rândul 2 și 3 lasă la aprecierea instanței cererea de repunere în termen.

Instanța, văzând prevederile art. 4 alin. 1 din OG nr. 13/2001 în vigoare la data încheierii actul constatator conform căroră contestația se depune sub sancțiunea decăderii, în termen de 15 zile de la data comunicării actului atacat la organul emitent, văzând confirmarea de primire nr. /16.11.2001 din care rezultă că reclamantul a semnat și a primit actul constatator contestat și a cărui

anulare se solicită, văzând și răspunsul la interogatoriu luat reclamantului și că acesta nu a făcut dovada că a fost împiedicat de o împrejurare mai presus de voința sa de a depune contestație, respinge cererea de repunere în termen formulată de reclamant.

Nefiind excepții de invocat și cereri de formulat, instanța încheie faza probatorie și acordă cuvântul pe fond.

Reprezentanta reclamantului solicită admiterea cererii și arată că decizia de impunere este nelegală, întrucât ar exista o dublă impunere, ceea ce ar determina o îmbogățire fără justă cauză a DGFP. Mai arată că din acte rezultă că s-a efectuat o retransmitere. Fără cheltuieli de judecată.

Reprezentanta pârâtelor de rândul 2 și 3 solicită respingerea acțiunii, drepturile vamale nu au fost achitate.

TRIBUNALUL DELIBERÂND:

Constată că, prin acțiunea înregistrată la Tribunalul Bihor sub dos nr. din 10.07.06. reclamantul a solicitat ca în contradictoriu cu pârâtele Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor, Direcția Regională Vamală Cluj și Autoritatea Națională a Vămirilor prin hotărârea ce se va pronunța în cauză să se dispună anularea actului constatator nr. /19.10.01. încheiat de Biroul Vamal de control și vămuire la frontiera Borș prin care s-a stabilit în sarcina sa obligația de plată a sumei de lei reprezentând taxe vamale și TVA și a deciziei nr. /16.06.06. prin care pârâta DGFP Bihor i-a respins contestația formulată împotriva actului constatator nr. /19.10.01.

În motivarea acțiunii reclamantul rată că:

În data de 19.05.06, în mod întâmplător a aflat de la cumnata sa faptul că este căutat de către organele de executare silită din cadrul Direcției Regionala Vamale Oradea pentru un debit stabilit printr-un act constatator. După ce a făcut demersuri pe lângă aceste instituții ale statului în vederea lămuririi situației, a aflat că actul constatator s-ar fi încheiat la data de 19.10.01. sub nr. de către Biroul Vamal Borș.

Se susține de către aceste instituții faptul că ar fi încercat să-i comunice acest act constatator, însă la o adresă la care nu mai locuia din anul 2000, după cum va face dovada cu copia actului de identitate, adresă la care s-ar fi făcut comunicarea fiind cea anterioară și anume din .

În aceste condiții a fost în imposibilitate de a lua cunoștință de existența acestui act constatator și culpa nu-i aparține deoarece procedura de comunicare a înscrisului era viciată. În aceste condiții neavând posibilitatea de a-și exercita dreptul constituțional la apărare, în termenul legal, solicită să fie repus în termen de către instanța de judecată. Deși a solicitat DGFP Bihor prin contestația formulată să dispună anularea actului constatator pentru motivele

invocate aceasta nu a soluționat contestația pe fond, respingând-o pe excepție de tardivitate, ceea ce consideră că este nelegal.

Solicită anularea deciziei atacate și soluționarea cererii pe fond și în consecință să se dispună anularea actului constatator nr. /19.10.01, întrucât:

În data de 14.02.1997. cu declarația vamală de tranzit nr. a introdus în țară un autoturism marca pentru care i s-a acordat termen de prezentare la Biroul vamal de destinație de 30 de zile.

Deoarece autoturismul pe care l-a introdus în țară era avariat și necesita unele reparații a solicitat Biroului Vamal Oradea retransmiterea autoturismului, adică aprobarea scoaterii acestuia din țară, lucru pe care l-a obținut și realizat.

Datorită faptului că au trecut aproape 10 ani de atunci și că toate documentele cu care se pot proba aceste susțineri se află în posesia Biroului Vamal Oradea solicită în probațiune obligarea acestuia să le depună la dosar.

Prin întâmpinarea depusă la dosar (f.13) pârâta Direcția Regională Vamală Cluj în nume propriu și în reprezentarea Autorității Naționale a Vămilelor solicită respingerea acțiunii reclamantului ca nefondată.

În cauză s-au administrat probe cu înscrisuri și s-a luat interogatoriul reclamantului.

Din examinarea probelor administrate și a dispozițiilor legal aplicabile în cauză, instanța reține că:

Cu declarația vamală de tranzit nr. /14.02.97. reclamantul a introdus în țară autoturismul marca cu nr.de identificare , importat din Austria (f 26).

La cererea importatorului reclamant Biroul Vamal de control și vămuire la frontiera Borș i-a acordat un termen de 30 de zile pentru încheierea operațiunii de tranzit.

Ca titular al operațiunii de tranzit până la expirarea termenului aprobat reclamantul avea obligația să prezinte la biroul vamal de destinație - Biroul Vamal de control și vămuire la interior Oradea – autoturismul intact și documentele corespunzătoare necesare încheierii regimului vamal aprobat.

Din probele administrate rezultă că reclamantul nu s-a prezentat în termenul acordat de autoritatea vamală biroul vamal de destinație autoturismul importat și documentele corespunzătoare necesare încheierii regimului de tranzit aprobat și nici nu a solicitat prelungirea termenului pentru încheierea regimului vamal suspensiv.

Conf. art. 144 al.1 lit b) din L 146/97 privind c.vamal al României, datoria vamală ia naștere în cazul neîndeplinirii uneia dintre condițiile stabilite prin regimul vamal sub care mărfurile au fost plasate.

În consecință, Biroul Vamal de control și vămuire la frontiera Borș în temeiul prev. art.158 din c.vamal a procedat la încheierea din oficiu a regimului vamal suspensiv prin emiterea actului constatator nr. /19.10.01. prin care a stabilit în sarcina reclamantului obligații de plată a sumei de lei (RON) din care : lei RON cu titlu de taxe vamale, iar lei RON TVA.

Actul constatator nr. /19.10.01.a fost comunicat de către emitent - Biroul Vamal de control și vămuire la frontiera Borș, reclamantului cu recomandata nr. din 16.11.2001.(f 17), cu confirmare de primire.

Deși reclamantul susține că de emiterea actului constatator nr. /19.10.01. a luat cunoștință numai întâmplător, în data de 19.05.06, prin răspunsurile date la interogatoriul luat acestuia în ședința publică din 31.01.2007(f 40) a recunoscut că a semnat de primire pe confirmarea de primire a recomandatei nr. / 16.11.2001.

Faptul că reclamantul la interogatoriu a arătat că nu își amintește dacă a și preluat actul constatator nu constituie o dovadă în sprijinul susținerilor sale câtă vreme pe confirmarea de primire pe care a semnat-o este menționat expres actul constatator nr. /19.10.01. ce i-a fost comunicat(f 17).

Ca urmare instanța apreciază că decizia nr. /16.06.06. prin care pârâta DGFP Bihor a respins, ca nedepusă în termen, contestația formulată de reclamant împotriva actului constatator este legală.

Contestația formulată de reclamant a fost depusă la Biroul Vamal Borș la data de 31.05.2006 și a fost înregistrată sub nr: (f 6).

Contestația fiind depusă după expirarea termenului legal, de decădere, prev. de art 4 al.1. al OUG 13/2001 pârâta DGFP Bihor a respins-o fără a o mai examina pe fond.

Conf. art. 180 al.2 al OG 92/2003 decizia emisă în soluționarea contestației este definitivă în căile administrative de atac.

Având în vedere caracterul definitiv al deciziei nr. 16.06.06. și caracterul executoriu al titlului de creanță bugetară ce a făcut obiectul contestației, acțiunea în contencios administrativ fiscal introdusă de reclamant apare ca nefondată și urmează a fi respinsă ca tare.

Cererea de repunere în termen formulată de reclamant a fost respinsă pentru considerentele de fapt și de drept menționate în practica acestei sentințe.

Intrucât reclamantul în cererea de chemare în judecată a afirmat că autoturismul pe care l-a importat era avariat și că a solicitat Biroului Vamal Oradea retransitarea acestuia și din actele de la dosar rezultă că cu același autoturism în data de 5.07.01. a intrat în țară și numitul instanța va examina și această susținere subsidiară.

Se constată astfel că la data de 4.07.97. a solicitat Biroului Vamal-Oradea să-i aprobe scutirea de taxe vamale pentru 3 autoturisme între care și pentru autoturismul an de fabricație 1991 cu seria șasiu

În cererea respectivă petiționarul a învederat că s-a repatriat așa cum rezultă din adeverința nr. /24.01.1991 și aprobarea MAE nr. (f 55).

Din chitanța nr. /5.07.1997. rezultă că autoturismul a fost introdus în țară de cu scutire de taxe vamale (f 52).

Din contractul de vânzare cumpărare (f 61) rezultă că a cumpărat autoturismul în cauză la data de 23.10.1996.(f 60 și 61).

Ori, reclamantul cu declarația vamală de tranzit nr. I /14.02.1997. a introdus în țară același autoturism și nu a făcut nici o dovadă în sensul retransitării și revânzării către , deși conf. art. 1169 c.civ. și art.129 al.1. c.pr.civ. această obligație îi incumbă.

Pentru toate aceste considerente urmează a se respinge ca nefondată acțiunea introdusă de reclamantul pentru anularea actului constatator nr. /19.10.2001. și a deciziei nr. /16.06.06.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE :**

Respinge, ca nefondată, acțiunea introdusă de reclamantul dom în str. jud Bihor în contradictoriu cu pârătele Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor cu sediul în Oradea str.D.Cantemir nr.2B, Direcția Regională Vamală Cluj cu sediul în Oradea str.A.Române nr.4. și Autoritatea Națională a Vămirilor cu sediul în București str.M.Millo nr.13, sect.1. pentru anularea actului constatator nr. /19.10.2001.(încheiat de Biroul Vamal de Control și Vămuire la Frontiera Borș prin care s-a stabilit în sarcina reclamantului obligația de plată a sumei de lei din care lei TVA și lei taxe vamale) și a deciziei nr. /16.06.06. prin care pârâta DGFP Bihor a respins contestația formulată de reclamant împotriva AC nr. /19.10.2001, ca nedepusă în termen.

Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din 17.05.2007.

PREȘEDINTE

GREFIER

RED.IG.
DACT.CD.
6 ex din 22.05.07.

4 com/ 05.07.

